

HI HA ALGUNA COSA PODRIDA AL REGNE DEL SEXE

Parlem amb la sexòloga Margaux Terrou

Arriben les vacances i una és pregunta què hi haurà de nou a més a més de la platja, els vermuts i els gins-tònics amb roba de nit. Com que no m'atreveixo a parlar de la meua sexualitat per culpa d'haver anat a un col·legi de monges us dic el que ens passa a moltes, però en boca de la Margaux. Ella ha arribat a una conclusió shakespeariana; hi ha arribat després d'escoltar-nos a desenes de dones a la seva consulta sobre la disminució del desig sexual. El desig de qui? La resposta que moltes de nosaltres donem quan la Margaux ens pregunta per què som allà és més que dramàtica: «Pel meu marit».

Basant-se en l'anàlisi sociològica, la Margaux pretén revitalitzar el gènere de la guia pràctica matrimonial adoptant un enfocament càustic i feminista per resoldre l'actual "crisi sexual". Ha escrit un assaig amb el títol revelador "The Bad Sex: Why We Make Love Less and How to Rekindle Our Lovemaking" (El mal sexe:

per què fem menys amor i com revivar els jocs sexuals), on combina enfocaments macroscòpics i microscòpics, observant els dos protagonistes socials principals –dona i home– alhora que ens recomana pràctics exercicis íntims per reconciliar-nos amb el propi desig.

A més de la pràctica professional de la Margaux hi ha altres paràmetres que demostren la manca de desig sexual en les parelles heterosexuales; les seves observacions venen recolzades per xifres que ella descriu en el preàmbul que demostren la gran disparitat entre homes i dones pel que fa a les

pràctiques sexuals. Segons els resultats d'enquestes recents els catalans iniciats sexualment follen cada cop menys –el 43% declara fer-ho com a molt un cop per setmana, mentre que el 2009 era el 58%–, i a més a més, aquests carallots d'homes confessen que un de cada tres no està satisfet amb la seva dona. Au, rei, demanem un gin-tònic ben carregat!

EL MEU AMIC TRUMP

Trump s'embolica amb la corbata i es fot de morros

Polític no ho és, intel·ligent tampoc, sensat menys encara, està per decidir si pertany a la raça humana, però divertit no se li pot discutir. Trump és el director de pista d'un circ de poble on tothom fa de tot i el programa depèn de l'humor de "la troupe".

Trump s'agrada. Cada matí surt a la pista i anuncia l'espectacle. Un dia es fa amic de Putin i parla de pau, l'endemà es vol annexionar Àfrica però quan li diuen on cau el continent i que està ple de negres ho deixa corre. Dimecres, anima a Netanyahu i dijous amenaça a Putin.

La diplomàcia va de cul amb Trump i això és el que me'l fa més simpàtic. Els diplomàtics són una colla d'inútils sense més veu que la veu del seu amo i amb un somriure estandar que fa palesa la seva buidor. Són com de cartró,

igual que els ninots que manipulen els pallassos mentre la resta de companyia es canvia de vestuari.

Aquests dies a Trump l'han embolicat en el cas de Jeffrey Epstein, un bon amic del president acusat de tràfic de menors, tràfic sexual, prostitució infantil i altres petites faltes. De ben segur que el president negarà la seva relació amb Epstein, després acceptarà haver-lo conegut en un sopar benèfic i finalment quan l'acusin del que sigui, destituirà al jutge que el condemni. Al final, quan la funció s'estigui acabant Trump sortirà a la pista i dirà que un bon americà ha de follar-se el que trobi pel camí i els bons americans de les terres de

-Nosaltres volem contaminar...
-... Amèrica sempre serà la primera!

Texas, Michigan o Pennsilvània sortiran a fer pàtria i arrasaran amb el que trobin. Després Trump celebrarà un ofici religiós donant les gràcies als violadors per la seva fe i a Putin per seguir la guerra amb Ucraïna. Trump és un geni... amb LLUFA